

Puigbó, V. Puigmal (St. Martí de ~).

PUIGBOTERS

Volcà apagat damunt mateix de l'esgl. de Begudà, c. 475 alt., de *puigs volters* 'giradissos, versàtils', que tomben sinistrament; amb igual tema semàntic en *Puigcabriol*, a 3 k. SSE. d'Olot; tots dos en Solé Sabarís, *Geogr. de Cat.*, mapa volcànic d'Olot; i *Puigcabrit* oït *əpučkəbrít*: turó al NO. de l'esgl. de Pujarnol (XLIV, 129) a l'O. de Banyoles.

PUIGBRIAL

«*Petro de Puigbrisale*» doc. S. XI, s.d., prop de Vallferosa (Arx. Sols.). Variant, en el Maestrat, a. 1443: «Pasqual *Pugbria*u de Catí», (mal llegit *Pugbrian*), (Capbreu Millian de Morella, f° 86v^o); del NP germ. BLIDLALD cpt de BLID- (25 casos en Först.) + (W)ALD; nom paral·lel a *Blidgerius*, a. 1070 (*Arx. Sols.*); cf. l'apel·latiu *brial*, *DECat.* II, 228b.

Puigcabriol, -cabrit, V. Puigboters Puigcaúu, DECat. s.v. *caure*

PUIGCAMPANA

En el Migjorn Valencià munt. en el terme de Finestrat.

PRON. POP.: *buškampána* que revela transmissió per l'àrab dels moriscos, format amb ll. CAPANNA 'cabana': igual que els NLL val. *Campanar, Campaneta*, i els bal. *Campanàrio, Campanares, Campanet, Campanitx*, resultants de propagació de la nasal en la forma *capana* i els seus derivats: descendents de CAPANNA amb la -P- conservada sorda segons la fonètica mossàrab (p. ex., doncs, *Campanar* és duplicat de *Cabanyal*). Curiós que hi hagi un nom de munt. americà *La Campana*, serra de 2000 alt., a l'O. de Limache, prop de Valparaíso, però és pura i fortuïta coincidència.

PUIGCASTELL

En el Maresme, turonet cònic a la dr. de la desembocadura del Sot de Vallfogona a l'esq. de la riera de Vallalta, poc més amunt de St. Cebrià (1927), (exc. 108). Formació pariona a les següents: *Puicasteller -kəstəlá*, en te. de Sta. Coloma de Gramenet (avui en diuen *Turó del Pollo*). *Pedracastell* (*əpedrəkəstəʎ*), te. Canet de Mar, turó punxegut, prop del trifini amb Arenys i St. Iscle (1918). I un paral·lel lld. *Pech-Pédro* (= 'puig-pedra'), en el trifini de Conòzols, Montfort i el Fenolledès [1576] (Sabarthès. *Dict. Top. Aude*). Són cpts. apositius sinonímics, en

el sentit de 'roca, o puig rocós, que fa de castell', que és apta per a castell.

Puigcercós, V. Cerc

5

PUIGCERDÀ

Capital de Cerdanya.

PRON. POP., la més corrent és *puččərdá*, (alguns més primmirats: *pučšərdá*); però dubto que fos bona la notació de Casac. 1920: *puğğərdá*, junt amb *puğšərdá*. Gentil. *puigcerdanesos*.

MENCIONS ANT. 1117 en què Anfós el Cast traslladà en aquell turó el centre del comtat declarant: «ob utilitatem totius Ceritanie, villam de Hix mutare feci in loco nominato *Monte cerdano*» (Villan., *Vi. Li.* IX; cf. Alart, *Priv.* I, 62). Ponsich (*Top.* 161) en dóna dues mencions anteriors, de quan no era més que un pujol fortificat, abans de la decisió del rei: 1095: «castrum de *Monte Cerdano*»; 1073: «villa q. vocatur *Cerdano*»; 1078: «Rex villam quandam que Yx dicebatur, in quandam montem --- transferri fecisset --- vocavit *Montem Cerdanum*» (Kehr, *Papsturk.* p. 478); 1181: «villa de *Podio Cerdano*» (Alart, *Priv.* I, 66); 1180-5: *Pug Cerdan* (MiretS., *Ant. doc. cat.* 32); S. d., S. XII: «B. Araculisa qui fa ecclesia in *Monte Cerdano* a força del bisbe» (P. Pujol, *DocVgUrg.* 5.11); c. 1182: *Pug Cerdan* (*BABL* VII, 163); 1251: «*Podium Ceritanum*» (Alart, *Priv.* I, 205); 1359: *Puig Cerdà* (*CoDoACA* XI, 84). I molts de posteriors al S. XIII en Ponsich, l. c. Més, en dos treballs importants: Mathias Delcor, *Les Juifs de Puigcerdà au XIII. S.* (en *Sefarad*, Md. 1966, xxvi, 17-56). I Martí Sanjaume, *Dietari de Puigcerdà amb sa vegueria de Cerdanya, sotsvegueria de Vall de Ribes*, 2 vols., Ripoll 1926-28.

PUIGCERVER

1) santuari del Cp. de Tarr., en el cim de la munt. que forma el vèrtex de les valls d'Alforja, Les Irlles i Porrera.

PRON.: *pučərvé* a l'Argentera (exc. 179). Després de 1227, i amb referència a aquest any: «--- dexà encomanada a sa muller que edificàs --- una capella de Sta. Maria de *Puigcerver* ---» (de l'Arx. Hist. Diocesà de Tarr.); 1495: «Verge Maria de *Puigcerver*»; c. 1600: «església de *Puigcerver*» (cites d'En Jassans en la monografia *Noms d'Alforja*, p. 258).

2) llog. del Flamicell, agre. a Senterada; 1010-1035: *Pug Cerver* (*BABL* VI, 382).

ETIM. És clar que és un de tants noms al·lusius a històries d'antics cervos (com *Cervera* etc.) no pas cap derivat del NP romà *Servius*, com diu Mn. J. Segura, (*Veü del Mons*. 1895, 34).